

Iš lūpų - į PPP

Ministrai gimė sūnus. Jis paprašė sekretorės nuvažiuoti į gimdymo namus ir pasiteirauti, ar vaikas sveikas ir į ką panašus. Grįžusi sekretorė informuoja:

- Į Jus, pone ministre. Plikas, nieko nesupranta ir visą laiką rėkia.

☺☺☺

- Pone direktoriau, kodėl į darbą priimate tik vedusius tarnautojus?

- Jie niekada neskuba namo.

Nuo vakar dienos pašto paslaugos pabrango 12-40 procentų, tačiau tikėtis jo geresnio darbo vargu ar galima. Štai ir vakar PPP gavo laišką, kuris drukavotą... 1953 metais. Paskambinome telefonu į Anapilį jo autoriui Teofilui Tilvyčiui ir paklausėme: ką daryti?

- Spausdinkite, - atsakė Teofilis, - laiškas dar nepaseno.

PILIETIS GERUTIS

Pilietis Gerutis sėdėjo aukštai;
Sėdėjo pastoviai, šiltai ir minkštai,
Sėdėjo jis tiesiai, tvarkingai, ilgai,
Jam lenkėsi buvę jaunystės draugai,
Jis užmezgė daugel naujų pažinčių-
Pažįstami džiaugės draugu Geručiu;
Jisai napakeičiamas buvo darbe,
Per įstaigas skrido Geručio garbė.

Energijos pilnas, švelnus ir judrus,
Mokėdavo auklėti savo kadrus:
Po vieną iškviets, primerkęs akis,
Užspringdamas seilėm, sakys tam,

sakys,

Jei tas nepadėjo - sušaukia visus;
Atrodo kartu jis švelnus ir baisus,
Tribūnon įlipęs, jis dūmų kad duos,-
Net prakaitas liejasi kadrų veiduos!

Jis laikėsi vietoj kaip dirvoj uola.
Anketas jis liepė šniūruot su smala,
Protokolus posėdžių siuvo, aktus,
Už diržo nešiojo devynis raktus,

Tarnautojus varė budėti naktim, -
Vadovas - žodžiu - nei pridėt, nei
atimt.

Nors buvo Gerutis gudrus ir budrus-
Patikrino kartą Geručio kadrus;
Paprašė paduoti nuo seifų raktus,
Ištyrė jo veiklą, sustatė aktus...
... Ir kas pasirodė?.. Gėlių rinkinys
Jau buvo įleides į dirvą šaknis:
Taip čiulpė jis išdą, kad pūtės

žandai!

Ten sirpo pažįstami, kūmai, žentai,
Gyveno šiltai jie, kaip dievo ausy,
Kaip inkstai po taukus jie plaukė
visi:

Vieni iš jų gėrė tarnyboj rytais,
Kiti gi vėl dairės, gal anglai ateis...

Pakako Gerutį nuimt nuo viršaus, -
Ir greitai nuyto buketas gražus.

Su rūpesčiu liūdną poemą baigiau:
Ar kartais Geručių nėra kur
daugiau?

NAUJI PANELĖS ŠAPOKLIAK NUOTYKIAI

Dar tik penktadienį pranešėme apie panelę Šapokliak, o štai jau šiandien ant PPP stalo guli laiškas, pasakojantis apie kitus klastūnės nuotykius. Spausdiname jį visą.

Sėdžiu šeštadienį morkų vagoje ir pešioju žolę. Tik staiga pakeliu galvą ir matau: už serbentų krūmo tupi panelė Šapokliak, tačiau be diktofono.

- Ko ten tupi, panele Šapokliak? - klausiu.
- Pritūpiau pailsėti ir parūkyti, - atsakė panelė Šapokliak, traukdama "Marlboro" dūmą.
- Nebijok, aš čia nieko neuždegėsiu.

"Kokia mandagi ir maloni ta panelė Šapok-

liak, - pagalvojau. - Žmonės, matyt, be reikalo jos bijo."

Panelė Šapokliak pagaliau prisitraukė dūmą, nieko neuždegė, nusipurtė prie sijono prilipusį pernykštį serbento lapą ir, kraipydama šlaunis, priėjo. Be diktofono ir be žiurkės.

- Kokios problemos? - klausia. - Kaip gyveni?

- Ačiū, - sakau, - panele Šapokliak. Gyvenu gerai, o problema tik viena: kolorado vabalas bulves apniko.

Panelės Šapokliak veide pasirodė lyg ir užuotautos šešėlis.

- Ar daug tų koloradų?

- Kaip serbentų!

Panelė Šapokliak staiga atsiraitė rankoves ir kad šoks prie bulvių. Bulvienojuose tik jos plikos blauzdos švysčioja, o rankos kaip grėbliai - tik ir žeria visus koloradus tiesiai į ridikulį, kur turėtų būti žiurkė arba diktofonas.

"Tai šaunuolė panelė Šapokliak! - vėl pa-

galvojau. - Išgelbės mano bulves."

- Viskas! - po valandėlės pareiškė panelė Šapokliak. - Jei ir liko koks koloradas, tai tik veislei. Ko nesakai ačiū?

- Ačiū, panele Šapokliak. Kad jums Dievas gražumo nesumažintų.

- Chi, chi, chi, - nusikvatojo panelė Šapokliak ir nurūko sodo keliuku.

Po geros valandos į mano kolektyvinį atbildejo tolimas kaimynas ir skėlė man į ausį.

- Už ką? - klausiu

- Už koloradą!

Žodis po žodžio - paaiškėjo. Pasirodo, panelė Šapokliak visą ridikulį mano koloradų nunešė ir išpylė Jono sode, sakydama, kad tai mano dovana.

"Gerbiamas PPP, - rašoma toliau laiške. - Su panele Šapokliak reikia kovoti ne tik tada, kai turi laiko, bet ir tada, kai jo neturi, nes neapsakomas tos panelės Šapokliak klastingumas."

PPP

Rokiškio PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:
Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Redaktorius
Stanislovas Varneckas
Tel. 5 13 54

Leidžia UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Už skelbimų turinį redakcija neat-
sako.

Renka, maketuoja, spausdina "Ro-
kiškio pragiedrulių" leidybos centras.

1,5 spaudos lanko. Indeksas 424.

Laikraštis išeina antradieniais ir
penktadieniais

Tiražas 4800 egz.

"Pragiedrulių" pasveikinimas "Pragiedruliams"

Jau ne pirmus metus Vilniuje veikia rokiškėnų klubas. Pirmasis, steigiamasis susirinkimas įvyko 1995 metų rugsėjo pradžioje. Jo svarbiausi nutarimai – kuo plačiau suburti sostinėje gyvenančius žemiečius aktyviai visuomeninei veiklai ir surinkti aukų Latvijos respublikoje esančiam Lietuvos savanorių, žuvusių kovose prieš bolševikus 1919 – 1920 metais, paminklui restauruoti.

Buvo sudaryta iniciatyvinė grupė, kurios nariais tapo Algis Pekeliūnas, Vladas Staskonis, Juozas Kancevičius, Regina Mikšytė, Jevlampijus Laškovas, Elvyra Maksimaitienė ir Nijolė Bučiūtė. Išrinktas sekretoriatas: Irena Eidukaitienė, Rimgaudas Graibus ir Pranas Palikevičius.

Prabėgo trejetas metų. Klubo veikla ypač suaktyvėjo pastaruoju laiku, artėjant visų mūsų gimtojo Rokiškio 500 metų jubiliejus. Žemiečių klubas pasivadino gražiu "Pragiedrulių" vardu, o jo prezidentas išrinktas buvęs Vilniaus miesto meras, o dabar – Universiteto profesorius, matematikas mokslų daktaras Algirdas ČIUČELIS. Klubo vadovas sutiko atsakyti į "Rokiškio pragiedrulių" atstovo Vilniuje žurnalisto Aloyzo URBONO klausimus.

- Vienas aštrialiežuvis poetas iš Rokiškio, pamatęs mane žemiečių susirinkime, paklausė: "O ką tu čia beveikiąs? Juk esi baigęs mokyklą Kamajuose". Prisipažinsiu, sutrikau. Pradėjau aiškintis, kad esu iš tos pačios apskrities... O dabar leiskite tą patį klausimą peradresuoti Jums: kas gi Jus sieja su Rokiškiu?

- Nors mokyklą baigiau Obečiuose, bet Rokiškis, vaikystėje pirmąkart pamatytas, man iki šiol mintyse ir gyvenime lieka gražiausias, brangiausias miestas. Išgirdus Rokiškio vardą ar mūsiškių aukštaičių nepakartojamą šnektą, širdį visuomet užplūsta geras, šiltas jausmas.

- Meilė ir pagarba gimtajam kaimui... (Mano Radvionys ir Jūsų Lukštai). Meilė visam gimtajam kraštui, Tėvynei. Pagaliau, atsiprašau už žodį, meilė

valdžiai. Ar šios sąvokos kuo susijusios?

- Meilė gimtajam kaimui – jei ji neišgaravo – yra savotiškas kuoliukas ir lenciūgas, amžiams sujungęs mus su konkrečia gimtine, o tuo pačiu – ir su mūsų Lietuva.

Na, o apie valdžią sudėtingesnis klausimas. Kaip sakoma apie ją – gerai arba nieko.

- Kuo pasireiškia "Pragiedrulių" klubo veikla?

- Ji gana plati ir įvairiapusiška. O tikslas vienas. Neužmiršti

savo gimtinės ir, kiek įmanoma, padėti savo krašto žmonėms. Padėti kultūros, ekonomikos ir kitais klausimais. Aukštaitijoje nuo amžių egzistavo gražios vaišingumo ir svetingumo tradicijos. Tad kiekvieno rokiškietčio, gyvenančio Vilniuje, dursys privalo būti visuomet plačiai atvertos savo kraštiečiams, pasilikusiems gimtinėje.

Vilniuje, "Pragiedrulių" klubo linksmoje vakaronėje, lankėsi Rokiškio rajono vadovų, meno žmonių delegacija. Kelios bendravimo valandos paliko (tikiuosi, abiems pusėms!) kuo šviesiausių prisiminimus. Įžymių kraštiečių delegacija iš Vilniaus lankėsi Rokiškyje. Tai architektė Nijolė Bučiūtė, dailininkai Leonas Žuklys, Petras Garška, Michalina Šaknienė ir kiti. Susitarta dėl konkrečių projektų ir darbų gimtinėje. Neabejoju, kad mūsų bendradarbiavimas artėjant Rokiškio 500 metų jubiliejui dar labiau sustiprės, įgaus konkretesnes formas.

- Mūsų pokalbį, ketina spausdinti laikraštis "Rokiškio pragiedruliai". Taip sakant bendravardis, žengias pirmuosius žingsnius. Ko Jūs palinkėtumėte redakcijai, o per ją – ir visiems rokiškėnams?

- Sėkmės. Tegu žemdirbį lydės graži vasara ir derlingas ruduo. Sakoma, ne vien duona žmogus sotus. Tegu ir jūsų laisvalaikis bus turtingas – su daina, muzika, idiomomis išvykomis ir gera knyga. Na, o redakcijos darbuotojams – lengvos plunksnos aprašant idomų ir turiningą rokiškietčių gyvenimą dirbant vardan rytojaus.

Gimtojo krašto vaizdai profesoriui Algirdui Čiučeliui visada Ksavero Bagdono nuotrauka

DVYLIKTOKAI LAIKĖ PIRMĄJĮ EGZAMINĄ

Pirmūnė Sandra Čelkytė ir jos mokslo draugai įdėmiai klausosi televizijos skelbiamas egzamino temas.

Vakar beveik 25 tūkstančiai Lietuvos abiturientų, iš jų 279 rokiškėnai, laikė pirmąjį egzaminą.

Šventiška, bet kartu jaudulio kupina nuotaika ir Rokiškio suaugusiųjų mokymo centre.

Dvidešimt du abiturientai, mokymo centro direktorė Vilija Ališauskienė ir komisijos nariai Tadas Petrulis ir Birutė Jasinevičienė įdėmiai išklaušė Lietuvos Prezidento Valdo Adamkaus bei Švietimo ministro Kornelijaus Platelio sveikinimus ir palinkėjimus šio egzamino proga.

Ir štai skelbiamos lietuvių kalbos ir literatūros temos, pateikiami rašytojų Jurgio Savickio ir Bernardo Brazdžionio tekstai analizei ir interpretacijai.

Prie popieriaus lapų palinko dvyliktojų galvos. Abiturientus mokiusi lituanistė Alina Rudokienė sakė, kad temos šiais metais nelengvos, tačiau geros, reikalaujančios žinių, logiško mąstymo. Mokytoja tikisi, kad moksleiviai parodys neprastą išprusimą.

Beje, praėjusį penktadienį "Romuvos" vidurinėje mokykloje 4 Suaugusiųjų centro dvyliktojai jau laikė lietuvių literatūros egzaminą žodžiu. Jų žinios buvo įvertintos gerai, Sandra Čelkytė pelnė net 10 balų.

Ernestas Čižinauskas
Autoriaus nuotrauka

APSKRITIES DAINŲ ŠVENTĖJE

Šeštadienį Kupiškyje vyko apskrities dainų šventė, kurioje daugiausia meno saviveiklos kolektyvų dalyvavo iš Panevėžio miesto ir rajono bei Rokiškio. Kiek mažiau dalyvavo Kupiškio, Biržų bei Pasvalio atstovų. Rokiškėnai į dainų šventę delegavo Teatro rūmų etnografinį ansamblį "Saulala", vaikų folklorinį ansamblį "Čirulis",

mišrų chorą, kapelą "Rokiškio muzikantai", tautinių šokių kolektyvą "Nemunėlis", sportinių šokių grupę. Muzikos mokyklai atstovavo jaunučių choras, kanklių ansamblis bei vaikų kaimo kapela. Šventėje taip pat dainavo Rokiškio kolegijos mišrus choras, grojo Kavoliškio kultūros namų kapela "Pakurra".

KAIMYNŲ JUBILIEJUS

Mūsų kaimynai - Latvijos Respublikos Aknystės gyventojai iškilmingai paminėjo savo miesto 700 metų jubiliejų. Buvo pašventinta Aknystės vėliava, koncerta-

vo meno saviveiklos kolektyvai, vyko kiti renginiai.

Kaimynus su švente pasveikino Rokiškio meras Vytautas Masiulis.

SPORTO DIENA

Birželio 4 d. Rokiškyje rengiama Lietuvos sporto federacijų sąjungos diena. Joje dalyvaus kai kurių sporto šakų federacijų vadovai, žada atvykti olimpiečiai A. Rupšienė, D. Pozdniakas, V. Vencienė, V. Briedis.

13 val. rajono savivaldybės 8 a. salėje numatytas svečių susitikimas su rajono sporto organizacijų vadovais, 14 val. dienos dalyviai lankysis sporto organizacijoje ir bazėse.

14 val. 30 min. Sporto mokyklos salėje parodomąją krepšinio treniruotę mergaitėms ves A. Rupšienė.

16 val. svečiai apžiūrės Krašto muziejų, o 17 val. rajono savivaldybės I a. Lietuvos sporto federacijų sąjungos vadovai bei olimpiečiai susitiks su kūno kultūros mokytojais, treneriais, klubų vadovais.

Leonas Eimantas

PRIMENAME

Įmonės, nesudariusias valstybinės žemės nuomos ar panaudos sutarčių, prašome kreiptis į rajono žemėtvarkos skyrių dėl atitinkamų dokumentų įforminimo.

Primename, kad bet kokie statybos ar projektavimo darbai negalimi be žemės naudojimo įteisinimo

dokumentų.

Liepos 1 d. baigiasi investicinių čekių, už kuriuos dar galima pirkti iki 1995 m. birželio 14 d. naudotus namų valdų žemės sklypus, patikslintas jų dalis, galiojimo laikas.

Virginija Kliaugienė
Rajono mero padėjėja
ryšiams su visuomene

KAS SUDRUMSTĖ VANDENĮ IR KAS IŠGĄSDINO ROKIŠKĖNUS?

Gegužės pirmojoje pusėje rokiškėnai pastebėjo, kad pablogėjo geriamo vandens kokybė. Dėl ko taip atsitiko, ar vandenį galima vartoti, gyventojai laiku nebuvo informuoti. Miestiečiai sunerimo, tačiau jiems niekas nieko neskubėjo aiškinti. Tik gegužės 25 d. į savivaldybę, kuriai, beje, apie susiklosčiusią situaciją pranešta irgi pavėluotai, rinkosi suinteresuotų žinybų atstovai. Tuomet UAB "Aukštaitijos vandenys" vadovai pažadėjo vandenį nuolat chloruoti. Na, o vanduo suprastėjo dėl remonto darbų magistraliniuose vamzdynuose.

Gegužės 29 d. į savivaldybę dar kartą susirinkę specialistai kalbėjo štai ką.

Rokiškio visuomenės sveikatos centro direktorė Irena Uginčienė:

- Tiekiamas geriamas vanduo atitinka valstybinius standartus. Jis praktiškai yra švarus. Tiesa, gegužės 27 - 28 d. AB "Rokiškio sūris" gaminamas rūgpienis neatitiko normos reikalavimų, tačiau nemanau, kad tai susiję su vandens kokybe. Negalima teigti, kaip rašė kai kurie laikraščiai, kad vanduo buvo užterštas fekalijomis, kad susidarė ekstremali situacija.

UAB "Aukštaitijos vandenys" laikinai einantis generalinio direktoriaus pareigas Zenonas VEZBERGAS:

- Brendant per balą, vanduo visada susidrumsčia. Panašiai atsitiko ir ši kar-

ta. Atliekant remonto darbus, plonesni nauji vamzdžiai buvo kišami į senesius, pakeista vandens tekėjimo kryptis ir greitis. Sujudintos nuosėdos pablogino vandens kokybę, tačiau ligas sukeliančių bakterijų jame neaptikta. Išanalizavus situaciją, pradėtas geriamo vandens chloravimas. Mes tokius darbus atliekame dažnai, tačiau problema, kad Rokiškis neturi žiedinio vandentiekio. Dėl to dabar nebuvo galimybės tiekiamo vandens nesudrumsti. Mums pretenzijas pareiškė sūrių įmonė, atseit dėl prasto vandens pablogėjo jos produkcija. Sudarysim dvišalę komisiją ir aiškinsimės, ar mūsų tiekiamas vanduo turėjo įtakos gaminių kokybei. Mes vandenį sudrumstėme ne iš neturėjimo ką veikti, bet todėl, jog buvo būtina renovuoti vamzdžius. Vamzdynas nutiestas, bet darbai tik įpusėti. Dar reikės keisti sklendes šuliniuose. Kada tai atlikti, tarsimės su "Rokiškio sūriu".

Tos pačios UAB Rokiškio cecho viršininkas Petras SKETERIS:

- Liekamo chloro kiekis gali būti iki 0,5 miligramo litre vandens. Toks kiekis sveikatai nekenkia. Patikrinus paaiškėjo, jog šis kiekis daug kartų mažesnis. J.Smuškevičiaus a. name Nr. 1 chloro kiekis - 0,071, Jaunystės g. Nr. 10 - 0,054, "Varpelyje" - 0,071, "Rokiškio sūrio" viename įvade - 0,248, kitame - 0,425. Vadinasi, leistinos normos neviršytos.

Rajono vicemeras Antanas Slesariūnas buvo įsitikinęs, kad vandens kokybė nebeblogės, dėl to kalbėti daugiau nebereikės, gyventojai pagaliau nurims. Kai kurių laikraščių atstovams pareiškus, jog daug žmonių nuo prasto vandens suviduriavo, "Aukštaitijos van-

denų" vadovai suabejojo, ar tik taip neatsitiko nuo jų neobjektyvių ir klaidinančių rašinių...

Vygandas Pranskūnas

TRADICIJOS NE VISADA GEROS

Neseniai teko dalyvauti jauno žmogaus laidotuvėse. Į jas atvykę mokslo, darbo draugai, kaimynai, giminės tiek prinešė brangiausių gėlių, vainikų, krepšelių, kad jais apstačius karstą, nesimatė ir velionio. Ant supulto kapo vainikų, krepšelių nebuvo galima sustatyti. Paskaičiavus, daug pinigų išleista be reikalo. Na-

muose liko jauna žmona su dviem mažais vaikais ir aštuoniasdešimtmėte ligota motina.

Anksčiau viskas buvo pigu, o maistu, transportu aprūpindavo darbovietės. Dabar to nėra – nuo karsto iki duonos kepalėlio reikia pirkti. Ar ne geriau gėlėms, krepšeliams, vainikams išleistus pinigus atiduoti

likusiems namiškiams. Tai nors iš dalies padengtų laidotuvių išlaidas.

Senas "tradicijas" vertėtų užmiršti, gyventi pagal esamas sąlygas. Kiek tokių laidotuvių būna ir kaip paskui likę tėvai, vaikai skursta, kol skolas padengia. Atėjus į laidotuves, užtenka atnešti vieną kitą žvakę, vasarą naminių gėlių puokštę. O pinigus, idėjus į voką, padėti prie karsto ar namiškiams įteikti. Ilgi liežuviai pakalbėję nutils, likę artimieji turės iš ko gyventi.

Jonas Talutis

JAUKŪS ANTRIEJI NAMAI

Kamajų seniūnijoje veikia 2 vaikų darželiai – Kalviuose ir Kamajų mokykloje. Kamajų darželį lanko 51 mažylis.

Kaip papasakojo darželio vedėja Valė Milaknienė, ir kiti Kamajų gyventojai norėtų savo atžalas palikti prityrusių auklėtojų globai, tačiau visų sutalpinti neįmanoma.

Šį rudenį net 12 auklėtinių išeis į Kamajų A. Strazdo vidurinės mokyklos pirmą klasę.

Tarptautinės vaikų gynimo dienos proga darželinukai savo tėveliams parodė turiningą programėlę, visi kartu pasidžiaugė švente.

Rita Juozaitienė

Ksavero Bagdono nuotraukoje: darželio vedėja Valė Milaknienė (viduryje) su darbuotojomis ir auklėtiniais.

Kavoliškėnai niekada nebuvo abejingi meno saviveiklai. Dar senajame dvare tebesant pokario mašinų – traktorių stočiai, ten veikė dramos būrelis, buvo ruošiami nesudėtingi vaidinimai. Kiekvieną kartą salė būdavo pilnutėlė žiūrovų. Vaidindavo be jokio atlygio, o bilietai būdavo už simbolinę kainą. Per Jonines bei kitomis progomis ruošdavo gegužines. Aikštelė, apjuosta vainikais ir apkaišyta berželiais, dažniausiai būdavo šalia kelio, kur šiuo metu entuziasto Petro Gruodžio iniciatyva įrengtas unikalūs parko kampelis. Netildavo jaunimo klegesys iki paryčių. Linksmi skambėdavo armonika, pritariant buvusio rezistento, gulago kalinio Petro Pitrenos smuikeliui.

Vaidinimus ruošdavo senojoje grafų Kamarovskių menėje. Visas organizacinis krūvis tekdavo bibliotekininkei ir patiems saviveiklos entuziastams. Šeštajame ir septintojo dešimtmečio pirmoje pusėje bibliotekoje dirbo Liuda Sinkevičiūtė. Ne-

TRADICIJAS TĘSIA MŪSŲ DANUTĖ

trūko ir scenos entuziastų, tokių kaip tuometinis vairuotojas Kazimieras Dagys ir medicinos felčerė Danutė Avižienytė.

Vėliau kuriam laikui saviveikla buvo prigesusi. Ėmus dažnai demonstruoti kino filmus, vaidinimai baigėsi. Su nauja jėga saviveikla atgimė, kai melioratoriai pasistatė kultūros namus, o jiems vadovauti pakviesta puikių specialistų Zabulių šeima...

Kultūrinis darbas nenutrūko ir buvusiems meno vadovams perėjus į kitą darbą. Juos pakeitė pagrindinės mokyklos pedagogė Danutė Kirstukienė. Turėdama nepaprastą vaizduotę ir išmonę, Danutė

IRENA VARNIENĖ

KLEVAS

Mes išaugome po tavo šakomis
Senose sodybose prie klevo.
Kas pavasarį pagirdyti sula,
Latakėliu varvančia iš seno klevo.
Sotinomės duona namine,
Iškepta ant klevo lapų.
Klevas ilgai mojo šakomis,
Išlydėdamas į klaidų kelią.
Per sapnus vis kviesdavo sugrįžt
Į saugius, jaukius namus prie klevo.
Išsiverkti, kai krūtinę prislegia
akmuo,

Su nauja viltim ir vėl pakilt į kelią...
Supom vygėse klevinėse vaikus,
Susibėgdavom prie klevo stalo.
Senelius palaidojom karstuos,
Padarytuose iš storo klevo.
Metai pralėkė eikliais žirgais,
Smilkiniai balta šarma užkrito...
Klevas tik žaliuoja kaip kadais,
Per gyvenimą kartų kartas palydi.

tapo nepakeičiama švenčių vedėja ir organizatore. Žinoma, nebeliko to pompastiško didingumo, kuris būdavo prieš porą dešimtmečių. Kultūros namai kelis kartus keitė šeimininkus, buvo perstatinėjami. Sumažinta ir salė. Bet tai nė kiek nepakenkė tam mažam žiburėliui, tebežibančiam šiandieninio lietuviško kaimo griuvėsiuose. Ta pati salė, nors ir nešildoma, vėl tapo barbe devyndarbe. Nors ir rečiau, bet suskamba atvažiuojančių kolektyvų dainos ir vietinės liaudiškos muzikos kapelos šmaikštavimai. Reikalui esant, ta pati salikė greit pertvarkoma į šarvojimo patalpą. Niekur neapsieinama be linksmosios Danutės, niekad žodžio kišenėje neieškančios ir niekad nenusimenančios. Geru žodžiu tenka paminėti ir UAB "Kavoliškis" vadovus, kurie, užuot griovę, kaip daugelis darė, patalpas nors kiek suremontavo...

Saviveiklos entuziastai nepasiduoda. Po vietinių apžiūrų, liaudiškos muzikos kapela "Pakura" dalyvavo apskrities meno ir sporto šventėje Kupiškyje, o liepos mėnesį važiuos į Pasaulio lietuvių dainų šventę Vilniuje. Žinoma, iki būtosios šlovės dar toloka, bet žiburėlis dar rusena. O tą ugnelę stengiasi palaikyti, apginti nuo darganų ir piktų vėjų ta pati nenuilstanti kultūrinio darbo entuziastė, mūsų švenčių vedančioji Danutė Kirstukienė. "Mūsų Danutė", - kaip sako kavoliškėnai...

Pranas Paršonis

Kelių plepių moteriškių susitikimą jau vadiname turgumi.

- Turgus, - niekinamai numojame dešine. - Ko iš jo norėti...
- Nedarykite turgaus, - griežtai sudraudžia kokio nors susirinkimo pirminkas, kai įsisiūbuoja aistros ir atsiranda nuomonių skirtumas.
- Turgaus boba sakė, - konstatuojame, norėdami sukelti abejonę fakto tikrumu.

Tokia turgaus reputacija visai nepelnyta. Nereikia daug gilintis, kad suprastume, jog būtent turgus išreiškia mūsų ekonominę situaciją, atspindi vidaus politiką ir net santykius su kitomis valstybėmis. Būtume teisingesni, jei vieną kartą pasakytume:

- Turgus - gyvenimo atspindys.

Tad ir pasižvalgykime po praeito šeštadienio turgų.

VIRGILIJAUS DARŽAS - 20 ARŲ

- Kam pomidorų? Kam kopūstų? Baltarusiški, žiediniai... Garantuoti!

Žmonės stabteli ir atkreipia dėmesį į pusamžį vyrą tarp įvairiausių pavasario žalumynų - daržovių ir gėlių rasodų.

Tai Virgilijus Mackevičius iš Rokiškio miesto Kudirkos gatvės. Gyvena jis, kaip ir kiti, turi bene 20 arų sklypą. Ten ir užaugo visos tos gėrybės, kurios šeštadienį buvo parduotos Rokiškio turguje.

Virgilijaus gyvenimas sudėtingas. Buvęs karininkas, vėliau Rokiškio paukštininkystės tarybinio ūkvedys. Tačiau tai jau praėjus, kurios, kad ir kaip būtų gaila, negrąžinsi. Tenka užsiimti tuo, kas įmanoma. Ir Virgilijus surado sau darbą - 20 arų sklypas, purenamas, tręšiamas ir laistomas darbsčių rankų, pasirodo, teikia nemažai vilties.

- Auginu devyniolika rūšių gėlių, - linksmai pasigyrė Virgilijus Mackevičius. - Ir, žinoma, įvairiausių daržovių. Pelnas? Kiek tenka, tiek pakanka.

Netoli Virgilijaus ant medinės dėžutės įsikūrusi pagyvenusi moteris su skaisčiais raudonų pinavijų krepšiu. Rasoti jų žiedlapiai žvilga saulėje, traukdami akį.

- Aš irgi rokiškietė, iš Kauno gatvės, - pasakojo gėlių pardavėja. - Namu užuovėjoje daugybė pinavijų. Kam, sakau, nuvys, niekieno nematomos? Tai ir atnešiau, rytą priskynusi. Už vieną žiedą - 80 centų. Perka. Bus prie pensijos.

Prekiautojų gėlėmis, daržovių ir gėlių daigais šį šeštadienį turguje buvo daug. Už litą - penki pomidorų daigai (prieš dvi sa-

vaites buvo litas už vieną). Už du litus - kapa puikiausių kopūstų rasodos. Dvieju sprindžių agurko daigas - 1,5 lito. Mažesni galima gauti už litą.

PAGIRIAMASIS ŽODIS ROKIŠKIUI

Užkalbinu gal 15 metų mergaitę, siūlančią agurkų daigus.

- Viktorija iš Kėdainių. Agurkų sostinės.

- Viena atvažiavote?

- Su tėčiu. Tėtis medaus atvežė. Jis ten...

Gal taip sutapo, bet prie kėdainietės kopūstų rasoda prekiaujantis vaikinys vėlgi buvo ne rokiškietis, o iš Biržų rajono Papičio miestelio.

Šeštadienį teko pasikalbėti net su tolimo Jurbarko gyventoju, pardavinėjančiu purkštuvus sodams ir daržams, su kupiškėnu prie miežių maišo. O Panevėžio rajono valstietį Andrejų ėmiau ir paklausiau: kuo patrauklus tas Rokiškio turgus, kad jį atsibeldėte tokį ankstyvą rytą?

- Kupiškyje, Pasvalyje, Biržuose turgūs "skystoki", - atsakė panevėžietis. - Panevėžys, Utena, Šiauliai perpildyti. O Rokiškis išlaiko aukso vidurį. Ir turgus čia turtingas, ir skustagalvių mažiau.

MIEŽIŲ NEBESĖJAU...

Taip pasakė vienas valstietis nuo Pandėlio, pardavęs miežius. Už maišą (apie

50 kilogramų) - 18 litų. Už toną būtų 360. Tai, ko gero, ir bus ta kaina, kurią šiais metais žada šalies grūdų perdirbimo kombinatai. Tokia kaina gal ir patenkina derlingų Pasvalio, Pakruojo laukų žemdirbius, bet pandėliečio ne. Net pandėliečio, o ką kalbėti apie Obelių, Kriaunų, Aleksandravėlės kalnelių artojus.

- Pasisėjau hektarą žirnių, bet dabar sužinojau, kad žirniais apsėta pusė rajono. Vėl niekas nepirks...

Pavasarij ūkininkams, trihektarininkams prireikia įvairiausių smulkmenų. Kad ir šakių koto. Jį šeštadienį buvo galima nusipirkti už 3 litus. Dalgiakotį - už 8. Na, o eksploatuotą traktorinę šienapjovę už 1180 litų. Sakė, kad suremontuota, suvirinta, ilgai tarnaus. Priedo - du dalgiai.

Beje, paršų šeštadienio turguje 9 val. jau nebebuvo. Juos pirkėjai "išgrobstė" labai anksti, mokėdami po 150 litų.

ANT TVORŲ - BRIUSELIO SPALVOS

Lietuvai vis nesiseka ir, matyt, ilgai nepavyks patekti į NATO, o štai NATO sostinė Briuselis - jau Rokiškyje: gal 30 metrų Rokiškio turgaus tvorų šeštadienį spindėjo skaisčiomis Briuselio kilimų spalvomis.

- Sintetiniai, - rusiškai paaiškino pardavėjas, prisistatęs Viktoru. - Bet labai pigūs. Metras ant dviejų - 160 litų.

- Gal ir už Lentvario kilimus spalvingesni, - sakau.

Viktoras nusišypsojo ir atsakė:

- Lentvario kilimais dabar Briuselio apartamentai klojami. Mums pakaks belgiškų. Sintetinių.

Bet ir prie pigių sintetinių rokiškėnai nelabai puolė.

Ant turgaus prekystalių gausu lenkiškų, turkiškų, arabiškų prekių. Tai reiškia, kad lietuviams pasiekiamos net egzotiškiausios šalys, ir jie, apsikrovę krepšiais, zuja po platųjį pasaulį. Lietuvis rokiškėnas tampa pasaulio rinkos subjektu.

Visa tai labai gerai, tačiau Kamajų žemės ūkio bendrovės pirmininkas Vytautas Vilys, nešinas kapa kopūstų daigų už du litus, pasakė:

- O PVM tai jie nemoka. Bet ką čia... Iš tokios prekybos milijonų nesusikraus...

Stasys Daugėla
Ksaverio Bagdono nuotrauka

Kai vokiečiai degino Miliūnų, Šlapeikių ir Lauciūnų kaimus, labiausiai pasisėkė lauciūniškiams Auguliams - jų vienkiemio liepsna nepasiekė.

Tačiau gyvenime taip nebūna, kad visą laiką sektųsi.

Tada Augulių dukrai Gitai Florentinai buvo treji. 1958 metais ji baigė Rokiškio I - ają vidurinę mokyklą (dabar - J. Tumo - Vaižganto) ir labai norėjo tapti geografijos mokytoja. Kaip, beje, ir jos suolo draugė Audronė Survilaitė.

Po abiturijos egzaminų Gita Florentina gavo klasės ir mokyklos vadovų rašytas charakteristikas. Jos mergaitei buvo palankios. Klasės vadovas rašė, kad Augulytės, gimusios 1940 m. birželio 19 d. valstiečių šeimoje (tėvai 1958 - aisiais dirbo Rokiškio tarybiniame ūkyje), "sveikatos stovis - geras". Šią vidurinę mokyklą ji pradėjo lankyti 1950 m. Buvo darbšti, labai tvarkinga, drausminga ir mandagi. Draugiška su bendraklasiais. Labai domėjosi gamtos mokslais. Ne vienerius metus dirbo mokyklos gamtininkų būrelyje. Buvo visasajunginės žemės ūkio pasiekimų parodos Maskvoje dalyvė, apdovanota medaliu. Taip pat ilgai vadovavo mokyklos Raudonojo Kryžiaus organizacijai.

"Klasėje Gita buvo tvarkingumo ir darbštumo pavyzdys," - baigė charakteristiką, rašytą 1958 m. liepos 7 d., klasės vadovas.

Teigiamai mergaitę charakterizavo ir mokyklos direktorius, be kita ko, parašęs: "Galvoja stoti į Pedagoginį institutą. Rokiškio I vidurinės mokyklos pedagogų kolektyvas tikisi, kad ateityje mokytojos vardą pateisins".

Tačiau Augulytė mokytoja netapo, nes buvo parašyta dar ir trečioji cha-

SUTRYPTI TROŠKIMAI

rakteristika - tuometinio LLKJS Rokiškio RK sekretoriaus (pavardės neminėsime vien iš pagarbos jo balta-plaukei galvai). Pacituosime šios charakteristikos ištrauką: "Labai mėgsta gamtos mokslus. Į komjaunimą nestojo dėl priešingų įsitikinimų. Nedalyvavo visuomeniniame darbe. Neturi susidariusi tvirtos materialistinės pasaulėžiūros. Nori mokytis Vilniaus valstybiniame pedagoginiame institute.

LLKJS Rokiškio RK nerekomenduoja priimti mokytis ir laiko tikslin-

gu padirbėti gamybiniame darbe".

Aukštoji mokykla, gavusi Augulytės dokumentus ir su jais susipažinusi, mergaitę po kurio laiko išsikvietė, pranešė, jog stojamųjų egzaminų laikyti nereikės, patarė nesinervinti ir linksmai važiuoti namo. Kiek žinome, panašus likimas ištiko ir Gitos Florentinos draugę Audronę.

Augulytė, visagalio sekretoriaus pata, "Nemuno" fabrike įsidarbino verpėja, po to vis dėlto baigė technikumą, tapo fabriko mokslinio darbo organizavimo inžiniere. Ištekėjo už rokiškėno Vido Zizo, dirbusio vairuotoju, kino mechaniku.

Dabar Zizai, jau pensininkai, gyvena Kaune. Anų laikų skaudulys vėl suspaudė širdį, kai jie lankėsi gimtinėje ir sutiko buvusį komjaunimo sekretorių. "Kaip jis galėjo parašyti tokią charakteristiką, jeigu visiškai nepažinojo moksleivės, o mokytojų nuomonės apie mergaitę buvo teigiamos?" - gūžčiojo jie pečiais.

Zizai žadėjo būtinai atvažiuoti į Rokiškio 500 metų jubiliejų. Gita Florentina žmonių minioje turbūt nebeieškos sekretoriaus, vienu sakiniu sujaukusio jos jaunystės svajones ir troškimus - kam gadinti šventišką nuotaiką?

Vygandas Pranskūnas

DEVYNERIOPI DEVINTINIŲ VAINIKAI

Tokiu puikiu metu (šiame birželio 11 d.) - Devintinės. Tai bažnytinio kalendoriaus šventė, švenčiama kasmet devintą ketvirtadienį po Velykų. Devintinės dar vadinamos Dievo Kūno švente.

Iš bažnyčios istorijos yra žinoma, kad Devintinės pradėtos švęsti XIII a. viduryje Belgijoje. Šventei atsirasti padėjo ir šventoji Julijona, tuo laiku tame krašte gyvenusi. Kad Devintinės ne-

liko vien belgų švente, pasaulio katalikai turi būti dėkingi popiežiams Urbonui IV ir Klemensui V.

Pagrindinė Devintinių prasmė - kuo iškilmingiau pagarbinti Švč. Sakramentą. Tam prieškario Lietuvoje buvo rengiamos didingos procesijos. Devintinių eiseną buvo neeilinis įvykis miesto gyvenime. Dažniausiai per Devintines vaikai iškilmingai priima Pirmąją Komuniją.

Seniau per Devintines bažnyčios vidus ir šventorius buvo puošiami berželių medeliais, o kai kur ir jaunais ažuoliukais. Merginos iš lauko gėlių ir liaunų medžių šakelių pripindavo vainikų šventovės skliautams dabinti.

Moterys per Devintines į bažnyčią nešdavosi šventinti gėlių puokštę. Tarp jų būtinai įdėdavo ir vieną pikdagį, kad primintų Kristaus kančią. Paskui tomis žolėmis smilkydavo "piktos" akies pakenktus gyvulius, nuo išgąščio susirgusius vaikus.

Po Devintinių nebegalima nei arti, nei akėti.

Pasibaigus Devintinių procesijai, kai kur pasiturinčių ūkininkų namuose būdavo sukviečiami giminių ir šeimynykščių pietūs. Tradicija reikalavo per juos patiekti devynių rūšių valgių. Žinomas paprotys rinkti devyneriopas žoles bei gėles ir iš jų pinti vainiką.

Parengė Salvinija Kalpokaitė

EISMO TAISYKLĖS GALIOJA VISIEMS

Kiekvieną dieną Kelių policijos pareigūnai budi tiek Rokiškio miesto gatvėse, tiek kitose rajono vietovėse. Šių budėjimų tikslas - stebėti, kaip kelių eismo taisyklių laikosi transporto priemonių vairuotojai, pėstieji, išaiškinti ir atitinkamai nubausti pažeidėjus.

Gegužės 27 dieną kartu su pareigūnais Juozu Baranausku ir Vaclovu Prusovu eismo dalyvių elgesį Rokiškio gatvėse stebėjo ir "Pragiedrulių" korespondentas.

AVARINGLAUSIOJE SANKRYŽOJE

Juodupės - Vytauto gatvių sankryžoje įvykus keletui eismo nelaimių, buvo pastatyti kelio ženklai "Stop". Tačiau ir po to čia ne kartą susidūrė transporto priemonės, nukentėjo žmonės. Vairuotojai kažkodėl tų ženklų "nepastebi" ir, nę nestabtelėję, suka į pagrindinę Vytauto gatvę. Nemažai jų taip elgėsi ir tą dieną. Sustabdyti jie dažniausiai aiškino, kad tikrai prieš ženklą arba gatvių sankirtą buvo sustoję. Na, gal per trumpai...

Mėlynas transporteris furgonas "Daimler Benz 209" į dešinę suko irgi nę kiek nestabtelėjęs. Jį vairavęs UAB "Darola" darbuotojas Stasys Tarvydavičius sutiko, kad pažeidė taisykles ir jau kažkur suskubo pinigų baudai, tačiau pareigūnai jį sustabdė ir paprašė papūsti. Dvelktelėjo alkoholiu. Matuoklis parodė 1,49 promilės. Buvo nedaug po dešimtos valandos ryto. Vairuotojas sakė, jog gėręs vakar vakare. Surašytas protokolas, S. Tarvydavičius turės mokėti kelių tūkstančių litų baudą (jos dydis priklausys ir nuo to, ar vyrukas per me-

tus sulaikytas neblaivus pirmą kartą ar nebe) arba keleriems metams praras vairuotojo pažymėjimą.

Budint prie sankryžos, buvo sustabdyti ir įspėti vairuotojai, važiuavę netvarkingomis transporto priemonėmis, o vienas svečias iš Latvijos "Moskvičių" vairavo neprisigėsus saugos diržo. Diržas pro durelių tarpą vilkosi žeme...

DVIRATININKAI - GUDRŪS BAILIAI

Prieš eismą Respublikos ar Vytauto gatvėmis važiuojančius dviratininkus sutiksi kasdien. Jie pedalus drąsiai mina tol, kol nemato uniformuotų pareigūnų. Juos išvydę, skubiai suka į pirmą pasitaikiusį kiemą ar kitą gatvę. Stebėjome dvi vieną paskui kitą važiuojančias moteris Vytauto gatve. Pirmoji, pamačiusi policininkus, stabtelėjo ties Pievų gatve, palaukė savo draugės ir pasitarusios nusprendė nerizikuoti ir pro pareigūnus nevažiuoti. Aplink toliau, bet ... be nuostolių. O štai Zitai Navickienei nepasisekė - ji sumokėjo 20 Lt. Moteris aiškino, kad važiuojanti pieno, o po to skubėianti pas stomatologus. Pareigūnai klausė, ar baudą mokės čia pat, ar teks kartu važiuoti į Policijos komisariatą asmenybei nustatyti. Dviratininkė turėjo pinigų, todėl labai ilgai nesiginčijo. "Taisyklių laikytis turėtumėte dėl savo sau-

gumo", - aiškino pareigūnai. Dviratininkai gali būti nubausti net 50 litų. Tad ar verta rizikuoti?

BLOKATORIAI

J. Gruodžio gatvėje, ties turgeliu, pastatyti ženklai "Sustoti draudžiama". Deja, jų vairuotojai dažnai nepaiso. Aiškina, jog išvažiavo iš Teatro rūmų stovėjimo aikštelės ir ženklų nematė. Reido metu pirmąjį ne vietoje stovintį pastebėjome "Volkswagen Golf", kurio valst. Nr. BKS 776. Pareigūnai užblokavo jo ratą, šiek tiek

Šiai dviratininkei teko mokėti baudą.

Uždedamas blokatorius draudžiamoje vietoje paliktam automobiliui

luktelėjo, bet, automobilio šeimininkui nepasirodžius, nuvažiavo. Ant blokatoriaus yra policijos budinčiojo telefono numeris, tad automobilio šeimininkas netrukus paskambino jam, o šis pranešė mūsų ekipažui. Vėl nuvažiavome į tą pačią vietą. Blokatorių pareigūnai nuėmė po to, kai automobilio vairuotojas sumokėjo 50 Lt. Teko išklausti priekaištų, kad baudžiame ne tuos, kuriuos reikia. Atseit, kiek girtų važinėja, o policija jų nepastebi. Už ne vietoje paliktą automobilį bauda nuo 50 iki 100 Lt. Už savivališką blokatoriaus nuėmimą gali tekti mokėti net 500 Lt.

Per pusdienį spėjome įsitikinti, kad ir vairuotojai, ir pėstieji taisyklių paiso mažai. Todėl ir avarių kasmet vis daugiau.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotraukos

NETIKROS AŠAROS

Jadvyga K., greitakalbe į šuns dienas išdėjusi Ritą, netikėtai ištare kelis, atrodo, nuoširdžius žodžius:

- Labai reikėjo mergaitės...

Jadvygos vyras visą laiką tylėjo, o prabilęs, pasakė ne kažin kiek, tačiau jo žodžiai vėl juodu debesiu užgulė Ritą:

- Tokių vaikų nesu regėjęs.

Rita man prasitarė:

- Kaimynai, jei būtų užstoję, per gatvę neiškolioti nebūtų perėję.

Moteris, po savo namų stogu priglaudusi Ritą:

- Ji vis: "Močiut, močiut..."

Įmonės, kur dirbo Rita, bendrabučio darbuotoja:

- Rita - sunkaus charakterio. Už vieną nepatikusį žodį atsikirs kalnais kitų. Bet ji ne blogesnė už kitas bendrabučio gyventojas.

Viena Jadvygos ir Rapolo K. kaimynė:

- Rita nuėjo blogais keliais. Buvo aprenpta, tėvai mylėjo. Kartais gal sušerdavo. Motina sakydavo: "Po kelias dienas namuose nesirodo. Kol pinigų turi - tik draugai, išgertuvės."

Kita kaimynė:

- Mergaitė gal būtų ir nieko, tačiau motina - bjauraus charakterio. Duonos neatsiklausęs vaikas pasiimdavo - per kuprą gaudavo.

Policijos pareigūnai sakė, kad Ritos komisariato įskaitoje nėra, tačiau susitikti su ja teko. Viename paaikškinime Rita parašė: "Aš keršysiu".

Jadvygos ir Rapolo K. virtuvės lange

žiojė skyklė - išmuštas stiklas.

- Kartą per liūtų neįleido į vidų - išdaužiau durų stiklus, - prisipažino Rita. Šįsyk prašiau: "Mama, atiduok drabužius, nuotraukas". Iš pykčio kaukštelėjau į langą - išdužo.

Jadvyga K. rodė dovanas, nupirkas mergaitei, iš lapelio perskaitė, kokius Rita turėjo drabužius, ko neparsinešė iš bendrabučio.

Iš įmonės vadovų charakteristikos: "Drausmingumu nepasižymėjo, darė pravaikštas. Buvo sulaikyta bandant pagrobti produkcijos. Atleista pačiai prašant".

- Pravaikštas užrašydavo, kai, nesulaukusi darbo pabaigos, išvažiuodavau pas draugę į kaimą. Draugės tėvai gėrė, todėl padėdavau atlikti namų ruošos darbus, - sakė Rita.

Kaimynai Ritą dažnai matydavo ravint tėvų daržą.

- Visą laiką mamą gindavau, - kalbėjo Rita. - Tačiau aštuonerių metų sužinojau, kad tėvai - man visai ne tėvai...

Jadvygai K. buvo gerokai per keturiasdešimt, Rapolui - dar daugiau, kai jie, nuvykę į kūdikių namus, antrame pastato aukšte įsižiūrėjo gražią mergaitę... Jai tebuvo treji metukai. Netrukus Rita tapo šių dviejų pagyvenusių žmonių dukra...

- Vogt nemokėm, saugojom nuo nelaimių, - sakė Rapolas, - tačiau taip ir neišauklėjom. Gal mūsų amžius kaltas?

Rita pradėjo dirbti kitoje įmonėje, gaminusioje įvairius gardėsius.

- Ar ko nors parsineši? - paklausiau.

- Saldumynų nemėgstu, - atsakė.

- Ji su mano dukra mokėsi, - kalbėjo seniūnijos darbuotoja. - Rita grubi, bet gera. Motina nesuvokia, kad, užsidėjus kryžių, ji reikia ir nešti.

Jadvyga K. ėmė varstyti įvairių įstaiigų duris, kad kas nors įvaikinimo dokumentus pripažintų neteisėtais.

- Močiutė, kai buvo gyva, buvo viintelė mano užtarėja, - Ritos skruostais riedėjo ašaros.

Tąkart ją patikėjau. Tačiau vėliau sužinojau, kad už keletą vagysčių Rita atsidūrė kolonijoje. Jos ašaros, vilgiusios skruostus, pasirodo, buvo netikros.

Vygandas Pranskūnas

EGZAMINĄ IŠLAIKĖ IR VIKARAS

Rokiškio šv. Mato bažnyčios vikaras Egidijus Vijeikis į karatė klubą "Samurajai" užsirašė tik prieš 3 mėnesius. Treniruočių rezultatai neblogi: praeitą ketvirtadienį vikaras apsigynė dešimtąjį kyu - oranžinį diržą. Tai, anot trenerio Remigijaus Strumskio, gera pradžia.

Tą dieną pirmo dano meistras Gintaras Cimnelomskas egzaminavo dar 12 "Samurajų" klubo kara-

tistų. Kvalifikacinį egzaminą išlaikė visi, o Algis Kublickas iš J.Tūbelio gimnazijos, Deimantas Trukšnys ir Almis Sabataitis iš Juodupės gimnazijos bei 42 metų geležinkelininkas Viktoras Jakubovičius apsigynė 7 kyu ir tapo mėlyno antrojo diržo savininkais.

Stasys Daugėla

Nuotraukoje:

Po Lietuvos čempionato.

Pirmoje gretoje (iš kairės) rokiškėnai Edgaras Bulovas, Algis Kublickas, Deimantas Trukšnys ir Tadas Šukys. Už jų treneriai.

Rokiškis

Rokiškio VB
Bibliografijos, informacijos
ir kraštotyros skyrius

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. birželio 2 d. antradienis. Nr. 21. kaina 0,60 Lt.

SVARBIAUSI VAKAR BUVO VAIKAI

Birželio 1 – ają pasaulis pažymėjo Tarptautinę vaikų gynimo dieną.

Ta proga mūsų rajono vaikams buvo organizuota šventė "Svarbiausia - vaikai". Jos iniciatoriai ir organizatoriai – Švietimo tarnyba, rajono savivaldybės teatras, vaikų teisių gynimo organizacija "Gelbėkit vaikus".

Rajono meras Vytautas Masiulis pasakoja, kuo valdžia vaikus pradžiugins vasarą.

Vidurdienį šv. Mato bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios už vaikus.

Po to moksleivių, pedagogų, tėvelių eisena Respublikos gatve patraukė prie rajono savivaldybės. Gausiai susirinkusius pasveikino pamėgti pasakų personažai, kurie pristatė rajono merą Vytautą Masiulį ir "Gelbėkit vaikus" organizacijos rajono tarybos pirmininkę Anfisą Silivanovą.

Rajono meras džiaugėsi vaikų aktyvumu, papasakojo, ką rajono valdžia yra nuveikusi jų labui. Ir šią vasarą Bradesiuose veiks moksleivių stovykla, nemažai vaikų išvyks pailsėti į Baltijos pajūrį, kitas Lietuvos stovyklas. Jau planuojamas vaikų poilsis Lenkijoje, Pamaskvėje.

Pačiame Rokiškyje įrengta nemažai krepšinio aikštelių, sutvarkytos poilsiavietės prie Rokiškio ir kai kurių kitų ežerų.

Rajono valdžia gerai supranta, kad dar daug kuo skolinga jaunimui. Tačiau norėtų, kad ir vaikai būtų drausmingesni, savo aktyvumą išreikštų gerais darbais.

Po to prie savivaldybės vyko tikra žaidimų ir atrakcionų fiesta: buvo organizuotos riedučių, triratukų, krepšinio baudų ir tritaškių metimo varžybos, pie-

šinių ant asfalto konkursas.

Šventės dalyvius linksmino Teatro rūmų vaikų folklorinis ansamblis "Čirulis".

Visus sužavėjo iš Utenos oro balionu atskridę oreiviai.

Nestigo prizų, ledų, vaisvandenių, saldumynų.

16 valandą Šiaulių dramos teatro aktoriai parodė Juozo Erlicko spektaklį "Keistas senelis, arba Jono Grigo ir K. aliausės nuotykių". Už spektaklį sumokėjo rajono savivaldybė.

Vakare visus į Teatro rūmus sukvietė šventinė diskoteka.

- Tokio masto renginio vaikams Rokiškyje dar nebuvo, - vakar sakė ne vienas šventės dalyvis.

Ernestas Čižinauskas
Autoriaus nuotraukos

**"Pragiedruliai" - į kiekvienus namus.
Vieno mėnesio prenumerata - tik 5 litai**